

عنوان مقاله:

جایگاه و کارکرد مدرسه بیهقیه در نظام آموزشی دوران اسلامی

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ تمدن اسلامی، دوره 53، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

الهام فلاح پور - دانشجوی دکتری تاریخ و تمدن ملل اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

محمد سپهری - استاد تاریخ و تمدن ملل اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

عصر سامانیان از جهت تحولات مهم علمی و فرهنگی در تاریخ ایران جایگاه ویژه ای دارد و به عصر شکوفایی خراسان بزرگ شهرت یافته است. شماری از بزرگترین چهره های علمی و فرهنگی ایران و اسلام همچون ابن سینا، بیرونی، محمد بن زکریای رازی در دامان این خاندان و یا بعدها در کانون های متأثر از آنها ظاهر شدند. با حمایت امیران و وزیران سامانی، در شهرهای بزرگ خراسان مانند بخارا و نیشابور برای نخستین بار نهادهای آموزشی مستقلی به نام مدرسه به وجود آمد. یکی از این مدارس نخستین، مدرسه بیهقیه در نیشابور است. ابوالحسن محمد بن شعیب بن ابراهیم بیهقی نیشابوری (متوفای ۳۲۴) بنیانگذار مدرسه از پیشوایان مذهب شافعی بود که مدرسه خود را برای تعلیم و تربیت فقیهان شافعی تاسیس کرد. این مدرسه مهم قرون چهارم و پنجم هجری که پیش از نظامیه تاسیس شد، محل تدریس و تحصیل و وعظ و سکونت استادان، دانشجویان و طالبان علم پرشمار و نیز محل آمد و شد صوفیان بود. این پژوهش تلاش دارد روند فعالیت مدرسه بیهقیه، نقش و تاثیرگذاری آن در پیشبرد اهداف تعلیم و تربیت را مورد دقت نظر قرار دهد.

کلمات کلیدی:

ایران اسلامی، نیشابور، تمدن اسلامی، نهادهای آموزشی، مدرسه بیهقیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1892842>

